

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 5421/24
15.01.2025. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иванке Спаховић, председника већа, судије Гордане Вуковић и судије Биљане Суботић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца „.....“ д.о.о. из ....., ул. .... бр. ....., кога заступа адвокат Данило Раичевић из ....., против туженог АА, раније предузетника радње за бојење и застакљивање „.....“ из ....., ул. ...., кога заступа адвокат Зоран Симовић из ....., у поступку ради дуга, вредност предмета спора 5.103.540,00 динара, у поступку по предлогу туженог за понављање поступка, решавајући по жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду П 6194/19 од 25.04.2024. године, на седници већа одржаној дана 15.01.2025. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

I ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Привредног суда у Београду П 6194/19 од 25.04.2024. године и **РЕШАВА:**

ОДБИЈА СЕ предлог туженог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом због пропуштања Привредног суда у Београду П 6194/19 од 08.01.2020. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 110.250,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка решења.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 173.135,00 динара, у року од 8 дана од дана писаног отправка решења.

Образложење

Првостепеним побијаним решењем дозвољено је понављање поступка П 6194/19, па је укинута пресуда због пропуштања Привредног суда у Београду П 6194/19 од 08.01.2020. године.

Благовременом жалбом наведено решење у целости побија тужилац указујући да је првостепени суд у поступку побијаног решења погрешно применио одредбе члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, обзиром да из стања у списима произилази да је тужба туженом уредно достављена.

Испитујући правилност и законитост побијаног решења у смислу одредби члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, другостепени суд је закључио да је изјављена жалба основана.

У поступку доношења побијаног решења нису учињене битне повреде одредаба члана 374. став 2. Закона о парничном поступку. Неосновано се жалбом указује да је побијано решење контрадикторно, нејасно и недовољно образложено. По мишљењу другостепеног суда изрека побијаног решења је јасна, за исту је дато образложење према стању у списима, те исто није донето уз погрешну примену одредби члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

Из стања у списима произилази да је тужбом поднетом првостепеном суду дана 13.01.2019. године тужилац као туженог означио АА, предузетника радње за бојење и застакљивање „....“ ....., са седиштем у ....., ул. ....., а којом тужбом је тражио исплату на име главног дуга у износу од 5.103.540,00 динара. Из стања у списима произилази да је првостепени суд тужбу са решењем П 6194/19 од 15.11.2019. године, којим је наложено туженом да се у року од 30 дана изјасни на тужбу с прилозима, доставио туженом. Наведено произилази из повратнице у списима, из које произилази да је прималац затечен на у просторији за пријем писмена одбио пријем, те писмено прибијено на врата просторије дана 19.11.2019. године у 8,40 часова, која повратница је потписана од стране достављача. Из стања у списима даље произилази, да је тужени као предузетник регистрован дана 22.04.2014. године, да је његово обављање делатности регистровано на адреси у ....., ул. ....., и као такво уписано у Регистру Агенције за привредне регистре, као и да је са даном 19.07.2019. године уписан датум привременог прекида делатности, а тек дана 11.02.2022. године је уписано брисање предузетничке радње.

Имајући у виду наведено стање у списима произилази да је на дан 19.11.2019. године, тужени прекинуо рад своје радње пре подношења предметне тужбе, али да су његови остали подаци, као што је седиште и адреса и даље били уписани на адреси ....., ..., Ово на даље последично значи да је тужени на тој адреси, иако је био уписан прекид делатности, обзиром да није био у статусу брисаног правног лица, могао примати и пошту. У конкретном случају, дакле обзиром да предузетник у моменту подношења тужбе и вршења доставе тужбе са прилозима и решења, није био брисан, он према одредбама члана 83. и 91. Закона о привредним друштвима је регистровано правно лице, које је привремено прекинуло да обавља делатност, али и даље регистрован на уписаној адреси на којој му је и извршена и достава тужбе са прилозима и решење.

Из стања у списима даље произилази да је првостепени суд дана 08.01.2020. године донео пресуду на основу пропуштања којом је усвојио тужбени захтев тужиоца и доставу исте извршио.

Тужилац је предлогом за понављање поступка навео као разлоге да туженом није било омогућено да расправља пред судом, па је предлог истакао из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, као и да се одлука заснива на фалсификованој исправи у коју је унет неистинит садржај, дакле из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Првостепени суд је након одржаног рочишта по предлогу за понављање поступка донео побијано решење.

Правилно је првостепени суд оценио да је предлог благовремен, обзиром да је рок од 60 дана прописан одредбом члана 428. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, почео да тече од дана достављања другостепене пресуде од 28.11.2022. године, а предлог је поднет дана 20.12.2022. године.

Правилно је првостепени суд оценио да је предлог за понављање поднет из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку неоснован, обзиром да се одлука заснива на исправи која је фалсификована или у којој је оверен неистинит садржан, према одредби члана 428. став 1. тачка 3. подразумева постојање претходног услова да је у односу на констатацију да је одлука заснована на

исправи која је фалсификована или да је у истој оверен неистинит садржај, се може доказивати једино правноснажном пресудом у кривичном поступку. Имајући у да је у конкретном случају предлагач, тужени тек покренуо кривични поступак, што произилази из достављане кривичне пријаве, правилно првостепени суд цени да је из овог разлога предлог за понављање поступка неоснован.

Другостепени суд не може прихватити као правилан закључак првостепеног суда да су испуњени услови за понављање поступка прописани одредбом члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Правилно је првостепени суд ценио да је у овом делу предлог благовремен, обзиром да је туженом решење Пж 2727/21 од 21.04.2021. године којим је потврђено првостепено решење од 26.02.2021. године којим су стављене ван снаге потврда правноснажности и потврда извршности достављено пуномоћнику туженог 18.05.2021. године, а он је 25.05.2021. године, дакле у року од 30 дана и истакао први предлог за понављање поступка. Не може се прихватити као правилан закључак да су испуњени услови за понављање поступка обзиром да из стања у списима произилази да је тужба са прилозима и решење којим је достављена тужба туженом на одговор, којим је упозорен на последице уколико у року од 30 дана не достави суду одговор на тужбу, је достављено на регистровану адресу туженог као активног правног лица, уз констатацију да је тужени одбио пријем, па је исто прибијено на врата просторија дана 19.11.2019. године. На тај начин првостепени суд је извршио уредну доставу према одредби члана 142. Закона о парничном поступку која прописује да ако лице коме је писмено упућено, правно лице, без оправданог разлога одбије да прими писмено достављач ће га оставити у просторијама где лице коме је писмено упућено ради или ће писмено да прибије на врата стана или просторије и на доставници да забележи дан, час и разлог одбијања пријема, место где је писмено остављено на који начин се сматра да је достава извршена. Из тих разлога нема места примени одредбе члана 141. Закона о парничном поступку, а која се примењује једино у ситуацији када лице коме писмено мора лично да се достави се не затекне тамо где достављање треба да се изврши под условом да је адреса тачна. У конкретном случају из стања у списима произилази да је адреса тачна јер је као таква била уписана у Регистар предузетника Агенције за привредне регистре, али нису испуњени услови за примену одредбе члана 141. Закона о парничном поступку јер се лице коме је достава требала да се изврши затекло на лицу места али је одбило пријем, из којих разлога су били испуњени услови из члана 142. Закона о парничном поступку да се изврши конкретна достава што је и учињено. У тој ситуацији, не може се прихватити као правилан закључак првостепеног суда да је туженом незаконитим поступањем односно пропуштањем достављања било онемогућено да расправља пред судом.

Из разлога наведених овим решењем, ценећи да је побијано решење донето погрешном применом одредбе члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку и других чланова Закона о парничном поступку и разлога на које се овим другостепеним решењем указује, другостепени суд је ценио да нису испуњени услови за понављање поступка, па је побијано решење применом одредби чл. 401. Закона о парничном поступку преиначио и предлог за понављање поступка као неоснован одбио.

Обзиром да предлагач није успео у поступку по предлогу за понављање, јер му је предлог одбијен, применом одредби чл. 163. Закона о парничном поступку обавезан је подносилац предлога, тужени, да тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка по поднетом предлогу исплати износ од 110.250,00 динара и то 38250,00 на име састава одговора на предлог и по 38.250,00 динара, по АТ.

Ставом другим изреке обавезан је подносилац предлога, тужени, да тужиоцу-жалиоцу, на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 110.250,00 динара и то 38250,00 на име састава одговора на предлог и по 38.250,00 динара, по АТ, а све

имајући у виду да је подносилац жалбе успео по жалби, применом чл. 165. Закона о парничном поступку.

БС/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Иванка Спаховић с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић